

ства, колкото малки да сж тѣ. Ако влизате въ положението на малкитѣ сѣщества, толкова повече ще влизате въ положението на човѣка. Колко повече трѣбва да влизате въ положението си, като ученици на една и сѣща Школа! Да влизате въ положението на всички живи сѣщества, това е едно отъ нѣжнитѣ, отъ благороднитѣ чувства на човѣка, което се отличава по своята форма, по своя съставъ. Ако анализирате нѣжнитѣ, благороднитѣ чувства на човѣка, ще видите, че тѣ коренно се различаватъ отъ другитѣ чувства, както по форма, така и по съставъ. Обаче, и тѣ сж изложени на постоянни промѣни. Такова е естеството на духовния свѣтъ, къмъ която областъ спадатъ чувствата. Тамъ всичко се мѣни, всичко е въ постоянно движение. Промѣни ставатъ и съ физическитѣ тѣла. И тѣ се движатъ, но всичко това става бавно, почти незабелязано. Ако направите една кѣща на земята, и следъ сто години речете да я съборите, ще видите, че всѣка тухла, всѣки камѣкъ, всѣка греда се намиратъ почти на сѣщото мѣсто, на което първоначално сж били поставени. Тѣ сж измѣстени малко, подвижили сж се на една или друга страна, но това движение, това помръдване е почти незабелязано за обикновеното око. Следователно, и континентитѣ, и рѣкитѣ, и планинитѣ се мѣстятъ, но незабелязано. Преди хиляди години континентитѣ не сж били на тия мѣста, на които сж днесъ. Въ бѣдеще